

Παπαδοπούλ. Βρεττ, Ντοχλ. Φη.

Β', αρ. 267 (σ. 101)

Δ' αββαρις
Δημητρίως

Υπό Ανδρ. Παπαδοπούλ.-Βρεττ περιγράφεται, ἡδ' ἂν., τὸ βιβλίον:

« 267. - Ἀχιδης Ὀδοῦ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, ἥτοι λόγοι παραινετικοὶ τρεῖς Πλατάρχου, χαιρωνέως περὶ ἀνατροπῆς τῶν τέκνων. Ἰσοκράτους ῥήτορος περὶ χρηστουδείας τῶν νέων. Ξενοφώντος τῆς Σωκρατικοῦ περὶ οἰκονομίας. Μετὰ δύο κεφαλαίων ἐν τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους ἡθικῶν περὶ τῶν μαθησόντων τοῦ Ἀνδροχύου. Μεταφερθέντες εἰς τὴν κατ' ἡμᾶς ἀπλοτέραν διάλεκτον διὰ κοινὴν ᾠφέλειαν ὑπὸ Νινοχὰς Δημητρίου τοῦ Δαρβάρως.^{*} Καὶ ἐκδοθέντες δαπάνῃ τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ Ἰωάννου Νινοχάου. Ἐν Βιέννῃ.

* Περὶ αὐτοῦ πρόκειται περὶ Δημητρίου Νινοχὰς τοῦ Δαρβάρως.

Εν τῇ Ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότη. ἰ 796, εἰς 8^{ον}.

